

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 13 listopada 2024 r.

DIH-2.707.46.2024.CS

DECYZJA DIH-2 NR 43.2024

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej: „kpa”, art. 24 ust. 1a, 4a i 5, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209) dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 4 października 2024 r. złożonego przez Pana Krzysztofa Ustaszewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą KRZYSZTOF USTASZEWSKI USŁUGI TRANSPORTOWE w Ostrołęce (dalej: „strona” lub „przedsiębiorca”), od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 września 2024 r. nr PO.227.KPS.3.2024.AK zobowiązującej ww. przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty 3 299,00 zł (słownie: trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego i badań próbki kontrolnej paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość ich pobrania, **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 15 października br. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Mazowiecki WIH”) przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej w składzie węgla należącym do przedsiębiorcy.

5 marca br. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIH, działając na podstawie i w ramach upoważnienia nr 141/2024 przeprowadzili kontrolę, w składzie węgla należącym do przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m.in. kontrolę jakości paliw stałych. Czynności przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy. Inspektorzy ustalili, że w dniu kontroli, przedsiębiorca wprowadzał do obrotu węgiel kamienny w sortymencie

kostka Janina, kostka Bobrek, orzech Bobrek, orzech Kazachstan oraz groszek Plus Tygrys. Do kontroli wytypowano węgiel kamienny w sortymencie orzech Kazachstan.

W toku kontroli 5 marca br. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli nr 141/2024 pracownicy akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., w obecności inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIH, z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech Kazachstan składowanej w formie zwału o masie 8 ton pobrali próbkę przeznaczoną do badań nr 0467/24/8594 o masie 115,61 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6806/24/8594 o masie 120,23 kg. Czynność udokumentowano w protokole kontroli nr PU.8361.98.2024 i protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 6/W/2024. Następnie w tym samym dniu inspektorzy przekazali pobrane próbki paliwa stałego upoważnionym pracownikom niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200001499/155-004. Do laboratorium przekazano również kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 1824, wystawionego przez stronę dla węgla orzech Kazachstan, oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy.

Strona w treści protokołu kontroli została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli - w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jednakże z możliwości tej nie skorzystała.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/155-004 z 12 marca br. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w obowiązującym w dniu kontroli § 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej także „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”, wykazało, że wprowadzany do obrotu w dniu kontroli, tj. 5 marca br. węgiel kamienny w sortymencie orzech Kazachstan, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0467/24/8594, nie spełniał wymagań określonych w ww. rozporządzeniu ze względu na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 16,5%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%, jak również nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr 1824, ze względu na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 16,5%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%. Jednocześnie Prezes Urzędu zauważył, że obecnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Przemysłu oraz Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 listopada 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1618).

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0467/24/8594 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych

dla paliw stałych, a także w wystawionym przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 1824, badanie próbki kontrolnej nr 6806/24/8594 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6806/24/8594 wykonane przez SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/155-004/K z 12 marca br. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech Kazachstan, nr próbki kontrolnej paliwa stałego 6806/24/8594, nie spełniał wymagań określonych w ww. rozporządzeniu ze względu na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 18,5%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%, jak również nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr 1824, ze względu na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 18,5%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%.

18 marca br., inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH poinformowali stronę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech Kazachstan tj. próbki nr 0467/24/8594 i próbki kontrolnej nr 6806/24/8594 oraz przekazali protokoły z badań nr 20/200001499/155-004 z 12 marca 2024 r. i nr 20/200001499/155-004/K z 12 marca br. Tego samego dnia przedsiębiorca został przesłuchany w charakterze świadka i zeznał, że określając zawartość podziarna w świadectwie jakości nr 1824, posługiwał się danymi zaczerpniętymi ze świadectwa wystawionego przez dostawcę węgla kamiennego orzech Kazachstan.

Pismem z 19 sierpnia br. zawiadomiono stronę o wszczęciu przez Mazowieckiego WIIH postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W piśmie tym strona została pouczona o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 29 sierpnia br. poinformowała, że zakwestionowany węgiel kamienny orzech Kazachstan, nie był wprowadzany do obrotu. Próbki pobrano ze zwału, który cyt. „znajdował się w fazie przygotowania, tj. przed jego ostatecznym przesortowaniem”.

Decyzją z 19 września 2024 r. nr PO.227.KPS.3.2024.AK Mazowiecki WIIH zobowiązał przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty 3 299,00 zł (słownie: trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych

badan próbki paliwa stałego i badan próbki kontrolnej paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość ich pobrania.

Pismem z 4 października br. przedsiębiorca złożył odwołanie, od decyzji z 19 września 2024 r. nr PO.228.KPS.3.2024.AK, wnosząc o jej uchylenie, umorzenie postępowania i wstrzymanie wykonania decyzji. W uzasadnieniu odwołania strona stwierdziła, że zakwestionowany węgiel kamienny zakupiła od dostawcy i posługiwała się wartościami parametrów ze świadectwa jakości wystawionego przez tego dostawcę. W ocenie przedsiębiorcy organ pierwszej instancji, prowadząc postępowanie rażąco naruszył przepisy art. 8 i art. 9 Kpa.

Pismem z 21 października br. Prezes Urzędu, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie UOKiK. Pismo doręczono przedsiębiorcy 24 października 2024 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wypowiedziała się w sprawie.

Postanowieniem z 8 listopada 2024 r. nr PO.7.OM.2.2024.MM, Mazowiecki WIIH sprostował oczywistą omyłkę w dacie wydania zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie, paliwa stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a

i b, wprowadzone do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Zgodnie z art. 3a ust. 2 minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi oraz minister właściwy do spraw klimatu określają, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych lub spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca zobowiązany jest wskazać w świadectwie jakości wartości parametrów jakościowych paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione.

Zgodnie ze wzorem świadectwa jakości opublikowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843), dalej zwanego: „rozporządzeniem w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych” wartości parametrów jakościowych wskazanych przez przedsiębiorcę wskazuje się poprzez przedstawienie granicznych wartości parametrów dla paliwa stałego z uwzględnieniem dopuszczalnych poziomów odchylenia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, wypada podkreślić, iż badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/155-004 z 12 marca br. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchylenia, o których mowa w obowiązującym w dniu pobrania próbek § 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej także „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”, wykazało, że wprowadzany do obrotu w dniu kontroli, tj. 5 marca br. węgiel kamienny w sortymencie orzech Kazachstan, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0467/24/8594, nie spełniał wymagań określonych w ww.

rozporządzeniu ze względu na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 16,5%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%, jak również nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr 1824, ze względu na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 16,5%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%. Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0467/24/8594 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, a także w wystawionym przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 1824, badanie próbki kontrolnej nr 6806/24/8594 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6806/24/8594 wykonane przez SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/155-004/K z 12 marca br. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech Kazachstan, nr próbki kontrolnej paliwa stałego 6806/24/8594, nie spełniał wymagań określonych w ww. rozporządzeniu ze względu na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 18,5%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%, jak również nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr 1824, ze względu na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 18,5%, przy wymaganiach jakościowych maks. 10,0%.

Regulacja zawarta w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazuje, że jeżeli badania laboratoryjne wykażą, iż paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe zawarte w rozporządzeniu lub wartości jego parametrów są zgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty tych badań ponosi Prezes Urzędu jako Zarządzający, który zawiera umowy z akredytowanymi laboratoriami. Jeśli natomiast paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu lub jego parametry są niezgodne ze wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca. W zależności zatem od wyników badań, ich koszty są ponoszone przez Prezesa Urzędu lub przez stronę postępowania.

Art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi, że jedyną przesłanką nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania jest wykazanie przez przeprowadzone badania, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości. W niniejszej sprawie faktyczne wartości parametrów jakościowych

badanego paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech Kazachstan nie były zgodne zarówno z wartościami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, jak i z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości w zakresie parametru zawartość podziarna.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi zarówno w rozporządzeniu, jak i w wystawionym przez stronę świadectwie jakości nr 1824 r.

Mazowiecki WIIH prawidłowo ustalił wysokość należności pieniężnej na podstawie faktury nr 10472724 wystawionej 15 kwietnia 2024 r. przez SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, za badania i pobranie próbek paliw stałych oraz załącznika nr 1 do faktury nr 10472724 poz. nr 4, próbka nr 0467/24/8594 - w wysokości 416,00 zł (uwzględniającej VAT) i poz. nr 5, próbka kontrolna 6806/24/8594 - w wysokości 83,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz załącznika nr 3 do faktury nr 10472724, poz. nr 4, pobranie próbek - w wysokości 2800,00 zł (uwzględniającej VAT).

Zatem zgodnie z przesłanką zawartą w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Mazowiecki WIIH prawidłowo nałożył na stronę obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

W kontekście powyższego zarzuty rażącego naruszenia przepisów art. 8 i art. 9 Kpa, należy uznać za bezpodstawne.

Odnosząc się do zawartych w piśmie z 29 sierpnia br. twierdzeń strony, iż zakwestionowany węgiel kamienny orzech Kazachstan, nie był wprowadzany do obrotu, a próbki pobrano ze zwalu, który cyt. „znajdował się w fazie przygotowania, tj. przed jego ostatecznym przesortowaniem”, Prezes Urzędu wyjaśnia, co następuje.

Na wstępie wypada podkreślić, że zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - paliwa stałe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzane do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 14a ww. ustawy - wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2. Prezes Urzędu opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest m.in. protokół kontroli z 5 marca br. nr PU.8361.98.2024. Niniejszy

protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli z 5 marca br. jednoznacznie wynika, że tego dnia węgiel kamienny orzech Kazachstan był wprowadzany do obrotu i oferowany konsumentom do sprzedaży i wskazana była również jego cena za tonę. W konsekwencji wprowadzany do obrotu węgiel powinien spełniać wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych oraz w wystawionym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości. Ponadto należy zauważyć, że z treści omawianego protokołu kontroli wynika, iż kontrola ta odbyła się w obecności przedsiębiorcy, który nie tylko nie kwestionował faktu wprowadzania do obrotu ww. węgla kamiennego w sortymencie orzech Kazachstan i nie wskazywał, że przed sprzedażą ma zostać przesortowany, ale także przekazał kontrolującym inspektorom świadectwo jakości paliwa stałego nr 1824, dla węgla orzech Kazachstan, które sam wystawił. W tym miejscu wypada podkreślić, iż inspektorzy nie posiadają żadnych uprawnień do samodzielnego pozyskania określonych dokumentów np. w toku przeszukania siedziby przedsiębiorcy. Przeprowadzając kontrolę mogą jedynie żądać wydania dokumentów, zgodnie z zakresem przedmiotowym kontroli. W tym konkretnym przypadku zażądali wydania świadectwa jakości dla partii węgla kamiennego orzech Kazachstan, które było wprowadzane do obrotu oraz wytypowane do kontroli. W odpowiedzi na takie żądanie przedsiębiorca przekazał wystawione przez siebie świadectwo jakości nr 1824, co odnotowano w protokole kontroli z 5 marca br. nr PU.8361.98.2024.

Podsumowując powyższe, twierdzenie strony, iż węgiel kamienny orzech Kazachstan, nie był wprowadzany do obrotu, a próbki pobrano ze zwału, który cyt. „znajdował się w fazie przygotowania, tj. przed jego ostatecznym przesortowaniem”, nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Odnosząc się do stanowiska strony zawartego w piśmie z 29 sierpnia br. oraz odwołaniu, iż określając zawartość podziarna posługiwała się świadectwem jakości dostawcy węgla, Prezes Urzędu wyjaśnia, co następuje.

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości było uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na

temat nabywanego produktu. Dlatego też ustawodawca w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nałożył - na przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe - obowiązek wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentu, potwierdzającego m.in. jakie parametry jakościowe posiada paliwo stałe wprowadzane do obrotu, zwanego „świadectwem jakości”. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany został w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, czyli te zgodne ze stanem faktycznym. Odnosząc się do odwołania strony, warto także przytoczyć stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który w wyroku Sygn. akt V SA/Wa 266/21 z 8 kwietnia 2021 r. wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym wskazał, że *„przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo samodzielnie odpowiada za jakość paliwa w chwili wprowadzenia tego paliwa do obrotu, a celem nałożonego na niego obowiązku wystawienia świadectwa jakości paliw jest zapewnienie rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie parametrów nabywanego produktu. Nieprawidłowe oznaczenie rodzaju węgla oferowanego do sprzedaży w składzie i przez to przypisanie do niego świadectwa jakości wystawionego przez skarżącego dla innego rodzaju węgla, nie może zwalniać strony z odpowiedzialności za brak prawidłowego wystawienia świadectwa jakości dla konkretnej oferowanej partii paliwa stałego. Wystawione przez skarżącego świadectwo, bez względu na przyczyny, które spowodowały wystawienie świadectwa o treści niezgodnej ze stanem faktycznym, narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”*

Mając na względzie stan faktyczny sprawy, przytoczone powyżej przepisy, jak również orzecznictwo sądów administracyjnych, należy stwierdzić, że to strona odpowiada za wystawienie świadectwa jakości nr 1824, gdzie badania laboratoryjne wykazały, że węgiel kamienny był niezgodny z parametrami wskazanymi w tym świadectwie, jak również w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych nie zaś dostawca paliwa. Nie ulega też wątpliwości, że przedsiębiorca wprowadzał zakwestionowany węgiel do obrotu. Zgodnie bowiem z art. 2 pkt 14a ww. ustawy - wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

W konsekwencji to strona, a nie dostawca paliwa, jest zobligowana do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość

kosztów ich pobrania do badań, na zasadach określonych w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Wypada także podkreślić, iż kontrola została przeprowadzona u strony, do badań został pobrany węgiel wprowadzany przez stronę do obrotu i to strona wystawiła świadectwo jakości nr 1824.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu wniosku o umorzenie postępowania Prezes Urzędu wyjaśnia co następuje.

Z protokołu kontroli nr PU.8361.98.2024 w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że Strona wprowadzała do obrotu węgiel kamienny w sortymencie orzech Kazachstan, dla którego wystawiła świadectwo jakości nr 1824. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że w tej sprawie ziszcza się przesłanka, o której mowa w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W tym miejscu należy wskazać, że ustawodawca w treści przepisu art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw użył sformułowania „jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych (...), wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań. W związku z powyższym stwierdzając na podstawie art. 24 ust. 1a ww. ustawy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej działa w ramach decyzji związanej bowiem ustawodawca użył sformułowania „nakłada na kontrolowanego obowiązek” nie zaś „może nałożyć na kontrolowanego obowiązek”. Jediną przesłanką, której zaistnienie obliguje organ do nałożenia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1a jest stwierdzenie faktu niezgodności wartości parametrów jakościowych badanego paliwa z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw lub wartościami wskazanymi w świadectwie jakości paliw dla danego paliwa stałego. W świetle powyższego, WIIH nie jest władny odstąpić lub zaniechać nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Organ zaznacza, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność wartości parametrów jakościowych z deklaracją zawartą w świadectwie jakości oraz w rozporządzeniu i zgodnie z wskazanymi powyżej przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i jest zobowiązany do nałożenia na stronę obowiązku zwrotu kosztów pobrania i badania próbek paliw a stałego. Zatem istnieje zgodny z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedmiot postępowania w sprawie nałożenia na Stronę w drodze decyzji obowiązku uiszczenia kwoty

stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Z powyższych względów należy wskazać, iż w tej sprawie nie zaistnieją okoliczności obligatoryjnego umorzenia postępowania w całości lub w części w trybie art. 105 § 1 Kpa. Zważywszy, że postępowanie, o którym mowa w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wszczynane jest z urzędu wobec czego nie było podstaw do uwzględnienia zgłoszonego wniosku o umorzenie postępowania. Odnosząc się do zawartego w odwołaniu wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji, Prezes Urzędu informuje, że zgodnie z art. 130 § 2 Kpa - wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Mazowieckiego WIH z 19 września 2024 r. nr PO.228.KPS.3.2024.AK.

W związku z powyższym, kwotę stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego i kosztów ich pobrania, należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek

złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [XXX]
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.